



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 9. Persecutio universalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

tati sunt, & recentiores Critici alias Sæculum V.
quoque libros, de quorum Auctoribus A. C. 484.
non satis constat, ipsi adscriperunt. De-
nique hujus Viri Exemplum quibusdam
Scriptoribus temerariis audaciam sugge-
rere potuit, ut conficta sub Magnorum
Virorum Nomine opera, puta Acta Mar-
tyrum, Sanctorum Vitas orbi obtrude-
rent.

Cum post hæc Vigilius Constantino-
polim venisset, contra Hæresin ibi latius
grassantem, nempe Eutychis scripsit;
quia vero tunc plena gaudebat liberta-
te, operi isti, quod in quinque divisit li-
bros, Nomen suum præfixit. In libro
quarto Epistolam S. Leonis ad Flavianum
defendit. In quinto Æfinita in Conci-
lio Calcedonensi tuetur. Hic solus li-
ber est, qui Vigilii nomen præfert, &
hoc non obstante per tempus non mo-
dicum a quibusdam Opus Vigilii Epis- *Sup. l. XX.*
copi Tridentini & Martyris, licet is diu *§. 22.*
ante Hæresis Eutychianæ ortum obierit,
creditus est.

§. IX.

Persecutio universalis.

Priusquam Episcopi in locum Exilii du- *Vit. vit.*
cerentur, Hunericus uno mandato in *lib. VI.*
omnes Africæ Partes Carnifices emisit;
hi nemini hominum, qui voluntati Regis
resisterent, nec ætati, nec sexui parcere
jussi.

Sæculum V. jussi. Aliqui fustibus verberabantur do-
 A.C. 484. nec Spiritum exhalarent. Alii suspen-
 dio, alii ignibus suffocabantur. Fœmi-
 næ vestibus spoliabantur, præsertim no-
 biles, & spectante populo cruciabantur.
 Una earum, cui Nomen Denisa, vultu
 pulchriore, & excitatiore indole ad tor-
 tores: *Torquete, ut lubet, in eo solum*
mibi parcite, ne opprobrium nuditatis
feram. Hanc aliis altius elevarunt, ut
 omnibus spectaculo esset. Cum virgis
 cæderetur, & cruoris rivi decurrerent,
 dicebat: *O vos miserrima Diaboli man-*
cipia! quod in probrum meum facitis, ma-
ximæ mibi Gloriæ est. Utque erat in Di-
 vinis litteris erudita, alios ad Martyrium
 fortiter sustinendum hortabatur. De-
 nisæ filius erat, ætate juvenis, & tenero
 corpore, cui Nomen Majoricus; hunc
 videns ad tormentorum conspectum tre-
 pidare, ardentibus oculis, & Auctoritate
 Materna increpabat, dicens: *Memento,*
Fili mi! quod in Nomine Trinitatis in
Ecclesia Catholica Matre nostra baptizati
simus. Vestem nuptialem salutis nostræ
non perdamus, ne Convivii Dominus, si vi-
derit, nos illam non habere, dicat servis
suis: ejicite eos in tenebras exteriores.
 Adolescens his verbis excitatus constan-
 ter Martyrium subiit; Mater Filii cor-
 pus brachiis complexa, Gratias Deo elata
 voce agebat; eum deinde domi suæ se-
 pelivit,

pelivit, ut ad ejus tumulum orare posset. Sæculum V.
 Plures alii in eadem urbe Denisa hortatrixe Martyrium passi sunt; scilicet Dativa soror ejus, & Medicus Emelius ejus Propinquus, Leoncius Episcopi Germani filius, Tertius, & Bonifacius. Omnes tormentis ingentibus necati.

A. C. 484.

Vir nobilis ex oppido Suburbensi, cui nomen Servus, antea diu fustibus cæsus, sæpe trochleis in altum levatus, & demissus est, ut tota corporis mole in pavimentum rueret. Sæpe raptatus, sæpe lapidibus acutis laceratus; ita ut pars magna cutis a costis, a dorso, a ventre deppenderet. Culusæ Martyres, & Confessores multitudine innumerabiles extitere. Hos inter quædam Mulier, nomine Victoria, constantia fuit admirabili; dum eam Persecutores in aere suspensam admoto igne urebant, Maritus adstantis per amorem conjugalem rogabat, ut se ipsam servaret, & saltem communium liberorum commiseratione moveretur. Ipsa immota perststit. Tortores videntes ejus humeros situ suo emotos, & fæminam ultra non spirare, vincula solverunt. Hæc mulier postmodum narrabat; Virginem sibi fuisse conspectam, a qua, cum se toto corpore contigisset, protinus esset sanata.

v. 2.

Victorianus Civis Adrumetensis tunc Carthagine Proconsul, seu Nomine Regis Martires in urbi Præfectus erat, vir in Africa facile Persecutione Vandali- opulen- ca.

Sæculum V. opulentissimus. Rex viri in se fidem ha-
 A. C. 484. bebat diu exploratam; huic ergo indica-
 ri jubet, si Mandatis obedire vellet, Pur-
 puratorum neminem sibi magis carum fu-
 turum. Victorianus respondit: *dicite*
Regi; flammis, Bestiis, me tradat! nullo
non tormentorum genere excruciet. Si
vincor, frustra in Ecclesia Catholica bapti-
zatus sum. Etsi enim præter hanc vitam
non esset alia, nolle tamen ob modicam
bijus temporis gloriam ingratus existere
Creatori meo, qui in se credendi Gratiam
mibi concessit. Rex isto responso ad ira-
cundiam commotus virum gravissimis, &
lentis cruciatibus affici jussit. Ita Victo-
rianus feliciter Martyrii sui cursum con-
summavit.

n. 5.

Tambajæ duo Fratres Tortores suos
 rogarunt, ut ambobus similis cruciatus
 inferretur. Suspensi sunt, & gravis sa-
 xorum moles pedibus eorum alligata; in
 illo supplicio tota die relicti. Eorum al-
 ter petiit, ut sibi parceretur, rogavitque
 liberari; cui frater: *Absit hoc, Frater*
mi! absit! aliud promisimus, quando JE-
su Christo Fidem juravimus. Ego te ac-
cusabo, cum coram Throno ejus terribili
steterimus. Dicam, nos supra Corpus, &
Sanguinem () ejus jurasse, simul pro ipsius*
Nomi-

(*) Protestans in sua versione pag. 16. hæc
 verba; dicam nos supra Corpus, & Sanguinem
 ejus

Nomine ultima passuros. His multisque Sæculum V.
aliis sermonibus vacillans frater ejus ita A. C. 484.
erectus est, ut exclamaret: *omnia, ut volue-
ritis, tormenta cumulate!* fratribus exem-
plum sequar. Diu multumque laminis fer-
ventibus, & unguibus ferreis cruciati.
Tandem lassati carnifices ambos repule-
runt, dicentes: *omnis populus eorum for-
titudinem imitatur, & nemo ad nostram
Religionem convertitur.* Id maxime ideo
dicebant, quod in eorum corporibus nec
livorem, nec ullum vulnerum vestigium
viderent.

§. X.

Lingua Martyribus abscinditur.

Typasi in Mauritania Cæsariana Ariani
Episcopum ordinaverant, olim Cy-
rili Notarium. Id factum indignati In-
colæ consensis navigiis omnes in Hispa-
niam, a qua non procul aberant, trajece-
runt, paucissimis, quibus navis copia de-
fuit, remanere coactis. Hos pervertere
Episcopus Arianus primum blanditiis, de-
inde minis nitebatur; ipsi spreto alieni
Episcopi conatu, in quadam Domo con-
venerunt, & publice celebrarunt Myste-
ria. Hoc comperto Episcopus clam Car-
thagin-

n. 6.

eius jurasse &c. simpliciter omisit. Egregium
Transubstantiationis oppugnatorem! alias duas
lineas oscitanter omisit; errores plures reticeo.